

[Axel Christensen.]

vendigheden af denne store forhøjelse virker ikke særlig overbevisende, for selvom udgifterne i den omhandlede retning er steget som anført, synes jeg ikke, det kan være ene afgørende. Jeg håber derfor meget, at vi i det udvalg, som jeg forstår bliver nedsat, kan få oplysninger om, hvorvidt det vil være muligt gennem ændringer i administrationen at finde frem til besparelser i den til ordningen knyttede administration. I de oplysninger, der ledsager forslaget, er det anført, at i provinsen udføres det administrative arbejde af politikontorerne. Jeg kan næppe tænke mig, at disse sagers ekspedition er så omfattende, at den kræver udgifter af noget videre omfang i provinsen, så der ikke skulle være dækning derfor gennem afgifterne. Det ville derfor være naturligt, når vi stilles overfor sådanne udgifter, som er nævnt for Københavns kommunes vedkommende, 579 000 kr. for året 1949—50, om man undersøgte, om der ikke fra det offentliges side kunne findes på besparelser på dette område, så at en forhøjelse af den omhandlede rækkevidde kunne undgås.

Jeg håber, det skal lykkes i udvalget at få dette spørgsmål nærmere belyst, og jeg skal med disse bemærkninger tilsige forslaget en saglig behandling i udvalget.

Ministeren for handel, industri og søfart (Weikop): Da lovforslaget skal i udvalg, skal jeg ikke på nuværende tidspunkt gøre mange bemærkninger til det.

Det er rigtigt, at de forhøjelser, der her er tale om, kan forekomme høje. Det er klart, at forhøjer man nogle afgifter med henholdsvis 50 og 100 pct., da er det en stor procentvis forhøjelse, men det forekommer mig, at der også i nogen grad må ses på, hvordan beløbene faktisk er. 40 kr. for et næringsbrev har måske været et passende beløb i 1932, men i dag er 40 kr. ikke det samme som i 1932. Jeg tror også, de næringsdrivende vil se sådan på det, at en udgift, der i 1932 var 40 kr., måtte i dag, hvis man skulle stille det i forhold til prisbevægelsen, faktisk svare til det dobbelte. Jeg mener derfor i og for sig ikke, forhøjelsen vil blive betragtet som nogen særlig byrde for de erhvervsdrivende, der skal søge et sådant næringsbevis. Alt er jo steget.

Hvis man ser på omsætningen, vil man også finde, at den siden 1932 er steget til praktisk talt mere end det dobbelte. Jeg skal gerne erkende, at sådanne udgiftstigninger kan forekomme høje, men det er jo slået fast fra de forskellige ordføreres side, at Københavns kommune faktisk i øjeblikket har et tab på denne administration på henvend 300 000 kr. om året, og derfor er det, jeg har ment det rigtigt at fremsætte disse lovforslag.

Det ærede medlem hr. H. C. Andersen sagde rigtigt, at man kunne gå to veje. Man kunne, om jeg så må sige, spare på administrationen, mindske administrationsudgifterne eller forhøje afgifterne. Jeg er ikke bekendt med, om det vil være muligt for Københavns kommune at sætte administrationsudgifterne ned, men en kendsgerning er det, at størsteparten af administrationsudgifterne er lønudgifter, og man ved jo meget vel også i dette høje ting, at lønudgifterne er steget ganske betydeligt også indenfor Københavns kommune. Med mit kendskab til Københavns kommune vil jeg gerne tilføje, at jeg tror, Københavns kommune administrerer på en god og rimelig måde.

Jeg skal ikke gøre flere bemærkninger ved denne lejlighed, men jeg er parat til at give de oplysninger i udvalget, som der vil være anledning til at afkræve mig.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

H. C. Andersen: Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslaget henvises til et udvalg på 15 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Dernæst foretoges:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lov nr. 129 af 15. marts 1939 om beværtning og gæstgiveri samt om handel med stærke drikke.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 5305; fremsættelsen findes i tidenden sp. 582).